

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№11 (261), листопад 2023

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Після загибелі сина
продовжує волонтерити

06/04/2023 стор. 2

Борошно,
що не закінчується —
чудеса під час війни

стор. 3

Як правильно хвалити
дітей. Дієві поради
батькам від МОЗ

стор. 3

Метаморфоза

стор. 4

Не розчаруватися
у Христі

стор. 6

Чим наповнене серце?

Для нас природно сприймати когось незнайомого за зовнішністю — одягом, манерою поведінки, мовою. Але реально людина пізнається лише у повсякденному житті — у спілкуванні, спільній роботі чи якихось справах, тому що в дійсності ми являємо собою те, чим є наш внутрішній світ. Зазвичай говориться про добре чи зле серце, бо саме воно є вмістилищем людських почуттів, які і визначають суть людини. Добре серце — як сейф, скарбниця, де зберігаються цінні речі. Воно переповнене любов'ю, мудрістю, великодушністю, милосердям, щирістю, співчуттям та терпеливістю. «Добра людина із доброї скарбниці серця добре виносить, а лиха із ліхої виносить лихе», — каже Біблія. Адже невидиме (душа) є первинне, початкове, а вже потім видиме.

Ми створені за образом і подобою Божою, а Він усе творив Своїм Словом: всесвіт, природу, людину. В нас Бог теж вклав подібний потенціал. Так що наші слова мають силу — як руйнівну, так і будівничу. «Смерть та життя у владі язика», — навчає нас апостол Яків. Тому перед тим, як щось сказати, треба добре думати. Ми несе-

мо життя, коли говоримо позитивні слова — благословення, миру, радості, лагідності. В іншому разі — протилежне. Від чого ж залежить зміст слів у наших устах? Від того, чим наповнене наше нутро. Тому вкрай важливо бути пильним до того, що слухаємо, на що дивимося, бо таким чином ми впускаємо всередину себе хороше чи зле, а зна-

чить, життя чи смерть. Очі і вуха — це вікна нашого серця. Якщо ми будемо їх відкривати до світла, добра, правди, тобто всього Божого, того, що дає натхнення, то ми і самі такими станемо. І навпаки, серце наповнюватиметься злобою, якщо слухати і дивитись щось негативне.

Закінчення на стор. 3

Чому мені треба продовжувати прощати?

Чому мені потрібно постійно прощати його? Будучи пастором, я багато разів чув це питання. Його ставлять з образою і зневірою, або з гіркотою і гнівом, або в розгубленості і тузі, зазвичай маючи на увазі принаймні одне з чотирьох:

- «Мені дуже боляче постійно прощати йому його безперервні гріхи».
- «Може, мені просто не звертати уваги на її гріх проти мене?»
- «Він так сильно поранив мене, що не заслуговує на прощення».
- «Чому мені досі боляче через образу, хоча я сказав, що вибачив її?»

Що ж Слово Боже говорить про кожну з цих ситуацій?

1. «Мені дуже боляче постійно прощати йому його безперервні гріхи»

По-перше, давайте прояснимо: прощення та примирення — це різні речі. Без прощення примирення неможливе. На додаток до необхідного

прощення, примирення вимагає покаяння, зміни способу життя та відновлення довіри.

Якщо примирення нагадує міст, то прощення — на його опори з обох боків річки. Прощення може відбутися без покаяння (Марка 11:25), але примирення — ні. Міст примирення будується шляхом зміни способу життя (з боку кривдника) та відновлення довіри (з боку жертви).

Ми можемо пробачити, не змирившись — опора може існувати і без моста. Але подібно до того, як зведення фундаменту передує будівництву моста, прощення передує примиренню. Прощення звільняє кривдника від боргу перед вами та відчиняє двері для відновлення довіри. Це завжди болісно, заради цього вам доводиться поступатися чимось важливим. Але відновлення справедливості щодо нас ми повинні повністю довірити волі Бога. І прощення не означає миттєвого примирення.

Небажання або нездатність кривдника змінитись може завдати ще глибших ран. У такому разі не виключено, що примирення слід відкласти. Можливо, слід визначити захисні бар'єри чи розірвати зв'язки. Не бійтеся звернутися за порадою. Можливо, кривднику буде потрібно від нас більше часу, щоб довести своїм відкритим і зміненим ставленням, що йому можна довіряти. Ми також повинні усвідомлювати, що прощення не виключає правомірності або, в деяких випадках, необхідності домагатися правосуддя щодо кривдника.

Отже, прощення болісно. Але, можливо, ваше серце надригається саме тому, що ви намагаєтесь примиритися, хоча Бог закликає насамперед прощення.

Закінчення на стор. 7

■ Новини

29.10.2023 в церкві с. Зарічне Радивилівського району відбувся День подяки Богу за урожай.

Вечірнє служіння в церкві м. Радивилова відвідав почесний єпископ Михайло Паночко, де виклав семінар на тему «Силуйтеся ввійти тісними ворітьми до Божого царства». В зібранні взяв участь також перший заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Чернюшок, служителі церков Радивилівського району та багато братів і сестер з сусідніх церков.

Потрійне свято відзначила церква ХВЄ с. Борбин, що на Млинівщині. Громада згадувала відразу три події: День Подяки Господу, 100 років з дня свого заснування та завершення реконструкції молитовного будинку. Розділити радість свята приїхали сотні людей, так що приміщення не могло вмістити усіх відвідувачів. Серед гостей були служителі, вихідці з даного села, представники влади. Церква унікальна ще тим, що з неї вийшли 3 єпископи та 7 пресвітерів!

100-літній ювілей відзначила церква с. Іллін. В зібранні взяв участь перший заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Петро Музичук, старший пресвітер району Петро Шпак, голова територіальної громади, вчителі гімназії.

Було здійснено черговий виїзд на Херсонщину, з програмою відбудови зруйнованих житлових будинків в селах Високопільської громади. Виявили бажання працювати впродовж одного тижня 35 добровольців! Разом з командою волонтерів зруйновані села відвідав єпископ, волонтер Володимир Бричка;

30.10.2023 магістранти 1-ї групи ступили на шлях навчання у спільній програмі Рівненської Духовної семінарії та академії разом з International Bible Seminary. Під час першої сесії магістранти поглиблюють знання з орієнтації навчання на магістратурі, під керівництвом викладача Михайла Мокієнко, а також вивчають курс «Лідерство, зосереджене на багаченні» під керівництвом Анатолія Кибучевича. Відкриття програми відбулося з молитви та настанови від старших служителів УЦХВЄ Рівненщини та опікунської ради семінарії;

31.10.2023 З Радивилівської ОТГ для дітей військових батьків (які пропали безвісти, які загинули, які зараз є військовими) 27 жовтня була організована поїздка двома автобусами до Рівненського зоопарку. Організатори поїздки — волонтер і відповідальний за соціальне служіння УЦХВЄ в Радивилівському районі Віталій Куріч та начальник соціальної служби для дітей в Радивилівській ОТГ Пісарєва Олена Миколаївна. До цієї поїздки також долучився єпископ УЦХВЄ Рівненщини Олександр Коток. Діти були дуже задоволені поїздкою;

05.11.2023 відбулося районне молодіжне зібрання в селі Смордва, що на Млинівщині. Також зїзне молодіжне відбулося в церкві с. Мутвиця (Зарічненщина).

В церкві с. Довге Сарненського району на дияконське служіння рукопокладено Когута Миколу Йосиповича, Троцювця Святослава Миколайовича, Бігуну Святослава Васильовича. Молитву посвячення звершували заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Кузьмич, ст.пресвітер району Михайло Маковецький, пастор місцевої церкви Олександр Троцювеч.

В церкві с. Городець Сарненського району був обраний на дияконське служіння Басік Михайло Миколайович. В зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Степан Кілюшик, пресвітери Михайло Бузян та Олексій Кічол.

Зїдне молодіжне зібрання відбулося в Кідрах, а в церкві с. Іллін — молодіжне районне свято Подяки. Було присутніх понад 200 молоді, які після служіння мали спілкування за святковою вечерею.

В районах області проходять річні звітні конференції;

09.11.2023 впродовж двох днів, разом з відповідальним за місіонерський відділ в УЦХВЄ Рівненщини Олександром Фінчуком, відповідальним за медіа в області Олександром Генішем відвідали декілька місіонерських станцій на Рівненщині, зокрема, в с. Головниця, Андрусіїв, Кустин, Шубків, Баболоки, Рогізне, Береги, Владиславівка та Підгайці. Наші місіонери постійно працюють та потребують підтримки, як духовної, так і матеріальної. В деяких місцях є необхідність в перекритті даху, реконструкції будинку, кімнат для проведення зібрань, недільних шкіл. В планах є також будівництво нових будинків.

Буржуйки на Донеччину відправила місія «Добрий Самарянин», а також Рівненський міжнародний ХАБ, Рівненське обласне Об'єднання УЦХВЄ завантажили автомобіль продуктами. Доставити вантаж вирушив старший пресвітер Рівненського району В'ячеслав Марчук.

25 тон продуктів відправили в Херсонську обл. церкви сіл Сопачів, Щоків, Половлі, Воронки, Борова, Озірці. В благодійній справі взяв участь також відповідальний за соціальне служіння Михайло Турчик.

12.11.2023 свято подяки за врожай відбулося в церкві ХВЄ с. Панталія Дубенського району. В зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Микола Свірчук, Степан Євтушенко, Василь Скаржинець та інші служителі.

Молодь церкви «Переображення» м.Сарни відвідала церкву у Глушиці. В зібранні взяв участь також старший пресвітер Сарненського району Михайло Маковецький.

День подяки відбувся в с. Довгошії. Співом служив хор церкви с. Борбин. Зібрання відвідав старший пресвітер Млинівського району Вадим Полищак.

В церкві с. Зарічне Радивилівського району відбулись вибори диякона. На дияконське служіння був обраний Ковальчук Андрій Олександрович. В служінні взяв участь старший пресвітер Радивилівського району Микола Кондратюк та служителі Дмитро Демчук, Руслан Чайка і почесний пресвітер Василь Михайлович Бортник.

День подяки відбувся в церкві с. Звіздівка. В зібранні взяли участь перший заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Чернюшок, Петро Каплюк, Анатолій Лещик, Олександр Фінчук та інші служителі церков, також гості з Волині.

В селі Зозів Рівненського району пройшло святкове зібрання приурочене до третьої річниці дому милосердя. На зібранні були присутні місцеві служителі, відповідальний за соціальне служіння Петро Балабак. Співом служив гурт «Сім'я Боришкевич» заклучене слово мав Василь Боришкевич. Капелани місцевої церкви молились за військових та мир в Україні;

19.11.2023 в церкві с.Кураж Острозького р-ну відбулось рукопокладання на служіння пастора Демчука Володимира та на служіння диякона Новицького Володимира. Рукопокладання звершували перший заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Микола Свірчук та старший пресвітер району Павло Цинко.

В церкві «Святої Трійці» м. Рівне відбулося урочисте служіння з нагоди рукопокладання братів на служіння: на пресвітерське служіння був рукопокладений Боришкевич Роман Вікторович, на дияконське служіння — Давидюк Олександр Вікторович та Ярема Андрій Васильович. Служіння рукопокладання звершували старший єпископ Анатолій Козачок, єпископ Олександр Коток, єпископ Михайло Близнюк, районний пресвітер В'ячеслав Марчук, пресвітери Павло Мельник та Володимир Савочка.

В церкві «Добрий Самарянин» м. Рівне відбувся День Подяки. Святкове зібрання відвідали багато рівненчан, кожен бажачий в подарунок отримав Новий Завіт. Співом служив гурт «Авен-Езер» та «Авен-Езер 2», місцеві.

Після загибелі сина продовжує волонтерити: історія Юрія Глабця з Рівненщини

З перших днів війни Юрій, який проживає у Вирівській громаді, що на Рівненщині, організував людей, з якими активно розпочав волонтерити — пекли хліб, домашню випічку, готували консерви, тушонки, солодощі.

Почувши в новинах про жахиття в Бучі, Юрій Глабець, який є членом п'ятдесятницької церкви Християн Віри Євангельської УЦХВЄ, при першій нагоді вирушив туди. Про побачене на своїй сторінці у фейсбук написав коротко: «Буца сьогодні: біль, плач, горе...». І ще більше його серце загорілося бажанням служити.

«Дякуючи Богові я знову у Бучі! Велика подяка тим, хто приготував продукти від мешканців міста. Все роздали тим, хто потребував. Після роздачі — вечерея при свічках і спілкування з людьми, які пережили жахиття війни», — через два дні розповів волонтер.

Навіть у передпасхальні дні Юрій готувався до чергової поїздки. То був квітень 2022 року, коли киче необхідна була допомога кожного. Того разу він поїхав у Донецьку область.

Усі знали, що Юрій не сидітиме вдома, коли в Україні триває війна. Навіть на річницю весілля діти подарували мамі троянди, а йому — каністру дизпалива.

Він був також серед тієї потужної команди волонтерів-будівельників із 75 осіб, які відправилася на Чернігівщину відбудувати зруйновану інфраструктуру.

Власним бусом Юрій здійснив десятки рейсів, доставляючи допомогу на Донеччину, Херсонщину, Чернігівщину, Миколаївщину та інші східні області України.

Про кожну свою поїздку ділився спогадами на власній інтернет сторінці. Ось один з них, зроблений 15 червня 2022 року:

«Проїхали від с. Шахтарське до Слов'янська. Майже кругом чути канонаду... Обстріли. Слов'янськ засинає і просипається під звуки «прильотів» і «відповідей», і вся прифронтна зона. Слов'янськ і Краматорськ, як міста привиди: ввечері майже пусті. Ми від'їжджали о восьмій ранку — людей і авто майже нема... Аж моторшно...»

Відвідали пораненого бійця в лікарні у м. Дніпро з Рокитного. По дорозі на Донеччину залишили 54 людей з молоді працювати на Чернігівщині».

Практично щодня впродовж наступних місяців його сторінка рясніла світлинами волонтерського служіння. Досить часто підписував Юрій світлини так: «Все для фронту! Все для пере-

хоронне зібрання з'їхалися чимало служителів з різних куточків України. Від Рівненського обласного Об'єднання УЦХВЄ слова співчуття висловив Олександр Коток та заступник Олександр Кузьмич, зазначивши те, що сім'я Юрія виявила велику жертвовність та любов у служінні людям.

Велике горе прийшло в дім волонтера — людини, яка з перших днів війни служила людям. Невимовний біль стиснув серце, а в розум прийшли думки: як жити далі...

Минуло лише два дні, як Юрій, подякувавши за підтримку і співчуття, знову взявся за величну справу волонтерства.

«На жаль війна продовжуєть-

моги». Багато поїздок залишив поза увагою підписників Юрія, адже доводилося бувати у військових частинах.

Не один раз ламався автомобіль, пробивали колесо. Доводилося ремонтувати на ходу. «Чим можемо тим служимо — все для наших захисників... Як тяжко усвідомлювати що декого вже нема посеред нас назавжди», — писав Юрій.

Наче щось відчуваючи, за декілька місяців до трагічної звістки, Юрій поділився віршованими рядками:

*Моліться, люди України
За тих, хто на передовій,
Моліться за чужого сина,
Щоб вас колись потішив свій.
Ті хлопці нам не є чужими,
Бо нашу волю бережуть.
Вони й не знають, Чи живими
до матерів колись прийдуть.*

Справа в тому, що у Юрія у війську служив його син Павло. Це ще більше додавало ще більше мотивувало допомагати війську. Ще більше хотілося якнайшвидшої перемоги!

6 листопад 2023 року серце Юрія стиснулось від жахливої звістки: на війні загинув його син Павло. «Сину мій, сину, хто б мені дав померти замість тебе!», — кричав батько.

Ввечері 8 листопада майже уся Вирівська громада вийшла зустрічати траурний кортеж. На по-

ся... Друзі, я вас усіх щиро прошу — не зупиняймося у наших добрих ділах, у нашій всебічній допомозі нашим захисникам! Давайте ще більше згуртуємося і дамо відчуття їм що ми поряд, ми з ними! А вони так чекають і телефонують, питаючи що сталося...

Ми мали у цей четвер їхати до них, але... в цей четвер ми хоронили сина... і приймали слова співчуття, в тому числі і слова співчуття від наших захисників...», — пише Юрій.

Він не перестає нагадувати, що йде зима і дуже багато елементарних потреб у наших захисників, які в окопах бережуть наш спокій. Дуже треба окопні свічки, шини на авто, самі авто, турнікети й багато чого іншого.

«Насправді, я лише маленький гвинтик у тій великій волонтерській роботі, яку роблять люди. Без підтримки громади, Церкви, сім'ї, нічого не було б. Бажання служити черпаю у Бога. Саме жертвова любов Ісуса мотивує мене служити людям», — ділиться Юрій Глабець в особистій розмові.

Слухаю його розповідь, а в серці зринає: Ось воно справжнє християнство! Ось воно нелічмерне волонтерство! Ось вона справжня жертвова любов!

З такими людьми Україна точно перемаже!

Олександр ГЕНІШ

Борошно, що не закінчується — чудеса під час війни

«Ранок 24 лютого, «2022 змінив наше життя назавжди. Ми прокинулися від вибухів. Одразу стало зрозуміло, що нас бомбить авіація. Війна... Ми зібрали речі і поїхали в безпечне місце під Києвом», — розповідає засновниця пекарні.

Провівши 1 день у бомбосховищі, ми зрозуміли, що не можемо сидіти склавши руки. Перше, що я написала у групі своєї пекарні — це перекличка, хто залишився в Києві. Залишилось лише 2 дівчини. Але, як тільки я опублікувала пост про те, що ми хочемо пекти хліб для тих, хто цього потребує, відгукнулося багато волонтерів. І наша пекарня почала працювати цілодобово.

Провівши 1 день у бомбосховищі, ми зрозуміли, що не можемо сидіти склавши руки. Перше, що я написала у групі своєї пекарні — це перекличка, хто залишився в Києві. Залишилось лише 2 дівчини. Але, як тільки я опублікувала пост про те, що ми хочемо пекти хліб для тих, хто цього потребує, відгукнулося багато волонтерів. І наша пекарня почала працювати цілодобово.

Процес випікання ми вивчали по телефону, і хліб «Волонтерський» вийшов дуже смачним. Зараз ми випікаємо 1500–1600 хлібин за добу. У цей час хліб став для нас основною повсякденною їжею.

В перші дні ми використали всі запаси борошна, мас-

ла, дріжджів і всього, що було.

За рахунок фінансової допомоги наша пекарня продовжує випікати волонтерський хліб. Кожен пожертвований долар рятує життя українців. Волонтери працюють безкоштовно 12 годин і більше; ми оплачуємо їх проїзд, купуємо борошно, дріжджі, масло, всі необхідні інгредієнти для випікання хліба. Це просто чудо, яке, завдяки друзям з усього світу та волонтерам-героям, нагадало мені історію з Біблії, коли мука не закінчувалась.

Все більше розумію, що рік тому, коли відкрила своє підприємство у підвалі (фактично бомбосховищі) — це було не просто так. Бог знав вже про війну й те, що це підприємство стане для Києва та околиць фактично стратегічним об'єктом по забезпе-

ченню хлібчика «Волонтерський». Чітко розумію, що знаходжусь в центрі Божої волі та Його чудес.

Сьогодні Бог нагадав мені, і я переробила знову про вдову із Сарепти Сидонської, в якій не закінчувалась мука. Завдяки багатьом друзям в нас не закінчується мука, дріжджі, олія, сіль, цукор, пальне.

Інколи звечора я починаю за що щось хвилюватись, і тут мені повідомляють, що питання вирішене. Я запитую: «Хто вирішив?». Волонтери відповідають: «Не знаємо, зателефонували, прийшов майстер і все відремонтував».

Продукти та фінанси надходять вчасно, саме тоді, коли вони дуже потрібні, адже люди працюють безкоштовно, і увесь хліб для всіх, хто потребує, є безкоштовним.

Інші волонтери, часто під вогнем, розвозять наш хліб до бомбосховищ, церков, військових шпиталів, лікарень і деяких верств населення, які не можуть покинути свої квартири. Наш хліб також замовляють Збройні сили України для блокпостів. Людям, що пережили окупацію, привозять різну гуманітарну допомогу, але хліб вони просто цінують зі сльозами.

Ми наполегливо працюємо в тилу, щоб у цей не легкий час люди не помирили з голоду. Ми віримо, що мир настане на нашій землі, і ми разом будемо святкувати перемогу. Ми та ви — це руки Бога в Україні. Це те, що Бог сказав сьогодні мені через Його Слово. Нехай буде прославлено Його Ім'я навіки!

Волонтерка,
засновниця пекарні

Як правильно хвалити дітей Дієві поради батькам від МОЗ

Хвалити дітей за їхні досягнення і відзначати успіхи потрібно так, щоб не спричинити залежність від похвал, а дійсно вселяти віру у свої сили та заохочувати на нові звершення.

Усі ми прагнемо підтримати свою дитину, похвалити її за досягнення, відзначити успіхи. Але як це зробити правильно, щоб не викликати залежність від похвал, а дійсно вселити віру у свої сили та заохотити на нові звершення?

У Міністерстві охорони здоров'я зібрали дієві поради, як правильно хвалити дитину, пише pravda.com.ua.

Будьте щирими

У МОЗ радять батькам не тільки казати дитині, що вона «молодець», а й фокусувати увагу на тому, що саме їй вдалося.

«Замість «Молодець! Красиво» краще сказати: «Як ти чудово це намалював. Дерева, немов справжні!».

У Motherly рекомендують завжди конкретизувати дитині свою похвалу, адже так вона буде більш ефективною. Фраза «Молодець! Хороша робота» не пояснює дитині, що саме вам сподобалося і не дає їй підказок щодо того, яку поведінку їй слід повторити в майбутньому.

Натомість краще сказати: «Дякую, що допоміг мені навести порядок. Мені особливо подобається те, як ти акуратно вишикував туфлі. Це дуже допоможе, коли ми намагатимемося знайти своє взуття вранці».

Уникайте «але»

«Хвалючи дитину, не знецінюйте її досягнення. Замість «Ти такий молодець, зібрав іграшки, але міг би й швидше», краще сказати: «Вау, ти зібрав іграшки зі швидкістю супергероя! Ще б на кілька секунд швидше, і був би світовий рекорд».

Закінчення на стор. 7

Закінчення. Початок на стор. 1

Нам звично все найцінніше (матеріальне) дуже пильно охороняти — з допомогою зброї, війська, армії. Але насправді набагато важливіше і потрібніше сторожувати власне серце. Бо багатство (чи убожество) людини криється саме в ньому, в його місткості, в тому, що там накопичено. Це виявляють наші уста, бо вони є дверима серця. Якщо там віра, надія й любов, то на устах буде підбадьорююче слово, добрі наміри, гарні побажання. Коли ж людина лиха, не панує над гнівом, не стримує свої емоції, говорить зле, це означає, що цим наповнене її серце.

Чим наповнене серце?

Прийнято вважати, що ми не можемо наказувати серцю, бо не маємо над ним влади. Але це хибна і небезпечна думка. Бог наділив нас здатністю володіти своїм серцем. Тому стерегти своє серце, пильнувати,

що в нього впускаємо, під силу кожному. Це можна порівняти з тим, що ми маємо ключ від якогось приміщення. Тож замикаємо його для злодіїв та інших ворогів і пускаємо туди лише своїх, друзів. Так само і з серцем: як тільки ми приймаємо рішення бути відповідальними за сердечний ключ (це невидимий внутрішній стопор, наша духовна спроможність дати відсіч, не впускати у свій розум всяку погань), то одразу з'являється мудрість і здатність користуватися тим ключем, відкривати скарбницю свого ества для доброго

і тримати надійно закритою від злого, а також пильнувати, що виносимо з неї через свої двері-уста.

Мудрий Соломон каже, що життя походить саме з серця. Тому мати чисте і благородне серце — велике щастя. Бо до таких людей Бог благоволяє, тому вони ні в чому не мають недостатку — насичені днями, плідні в усіх справах, їхній дім повний добра. Серце таких є справжній скарб. Воно вільне від лукавих помислів, здатне бачити чиюсь біду, горе, сіяти надію там, де розчарування і відчай, не тримати образ, бажати всім добра, тішитися радістю ближнього... Поряд з такими добре всім...

Олег САВЧАК

Чим небезпечна так звана Хартія рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад?

Рішення Рівненської міської ради від 26 жовтня 2023 року № 4010 «Про приєднання до Європейської Хартії рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад» викликало суспільний спротив серед багатьох жителів міста, духовенства, церков.

Про це йдеться у електронній петиції опублікованій на сайті міської ради. Її автор — магістр релігієзнавства, блогер, редактор газети «За віру євангельську» Олександр Геніш, — пише портал «Рівненські Новини».

«За гарною назвою та ніби корисними пропозиціями Європейської Хартії рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад ховається приховане лобювання гендерної ідеології та сексуальних збочень і деградації. Дана Хартія не проходила громадське обговорення, не розглядалася Кабінетом Міністрів України та не ратифікована Верховною Радою України, тож не має ніякої офіційної правової оцінки з боку державних інституцій країни.

1. В назві Хартії вживається термін «рівність жінок і чоловіків», але сам текст документу насичений (зустрічається більше 30 разів) термінами — «гендер», «гендерна рівність», «сексуальна орієнтація».

2. Хартія не надає визначення поняття гендерної рівності, але вводить такі поняття, як «сексуальна орієнтація», «гендер» та похідні від нього «гендерне інтегрування», «гендерне бюджетування», «засади гендерної рівності», «сексуальна орієнтація», «стереотипи», «викорінення гендерних стереотипів та поглядів», тощо.

3. Ні в Хартії ні в українському законодавстві нема визначення слова «гендер». Натомість за кордоном під гендером та його похідними мається на увазі різні сексуальні збочення, так звані сотні видів гендерів, які люди самі собі вибирають, в тому числі такі, як гомосексуаліст, лесбійка, трансгендер, зоофілі, та інші сексуальні та психологічні деградації.

4. Враховуючи зазначене, прийняття Хартії призведе з часом до того, що міста повинні будуть зазначену гендерну ідеологію перевести в площину учбових програм для дітей та молоді, публічних заходів (гейпарадів і т.д.), та виділяти фінансування на просування зазначених ініціатив. Про це сказано в наступних статтях даного документу.

5. Стаття 10 частини III визначає форми дискримінації, серед яких — сексуальна орієнтація. При цьому вимагається від підписанта Хартії забезпечити, щоб питання різних форм дискримінації або зневаги піднімалося в гендерній оцінці у Плані дій з досягнення рівності. Таким чином для досягнення цього, від міст вимагатимуть реалізовувати різні публічні заходи ЛГБТ руху, зокрема, проводити на центральних вулицях гей-паради, як демонстрацію того, що міста активно розвивають недискримінацію.

6. Хартія закликає відмовитися від стереотипів, та викорі-

нити будь-яку стереотипну концепцію ролі чоловіків і жінок у всіх формах освіти. Це вимагатиме від міст та регіонів почати перегляд навчальних матеріалів, освітніх програм і методик шкіл та інших освітніх закладів для боротьби зі стереотипними уявленнями і практиками. Фактично це потрібно для просування гендерної ідеології та цензурування (антидискримінаційну експертизу) всього, що лобювання гендерної ідеології та сексуальних збочень і деградації та сексуальних збочень і деградації після цього в садочках і школах будуть впроваджуватися програми щодо сексуального навчання дітей, та популяризації ідей ЛГБТ як таких, що звільняють світогляд дітей від стереотипів про сексуальне життя та сім'ю.

Хартія вимагає аби кожен її Підписант (в термін не більше двох років) розробив та ухвалить власний План дій з досягнення рівності, та почав його виконувати. Це означає, що після прийняття Хартії, місцеві ради зобов'язані готувати плани роботи, які окрім заходів, щодо рівних прав чоловіків і жінок, включатимуть в себе, зміни в освіту, проведення публічних ЛГБТ заходів, виділення коштів на ці заходи та просування того, що зафіксовано в Хартії.

Виходячи з вищевказаного, на підставі статті 40 Конституції України та чинного законодавства України:

1. Вимагаємо скасувати рішення Рівненської міської ради від 26 жовтня 2023 року № 4010 «Про приєднання до Європейської Хартії рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад»;

2. У разі неможливості скасування рішення про приєднання до Хартії ініціювати голосування про внесення змін до Хартії аби виключити з тексту сумнівні пункти, щодо сексуальної орієнтації, а також замінити слова гендер та похідні на «рівність за основою статі» чи «рівні права за ознакою статі», чи «статеву рівність», як це є в чинному законі про запобігання дискримінації», — йдеться у тексті петиції.

До слова, за майже 10 днів петиції підтримали вже 151 рівнянин з 250 необхідних голосів.

Не стій осторонь, вислови свою позицію! Підписати петицію можна тут: <https://petition.e-dem.ua/rivne/petition/view/5>

Презентуємо нову програму на каналі Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ!

«Моя історія» — серія програм, в яких люди діляться своїми унікальними історіями про Божі дії в їхньому житті. Ціль програми: Почути, побачити, зрозуміти почерк Бога в житті.

Дивитись на каналі:

<https://www.youtube.com/@rivnepentecost>

***

Таємниця була у Бога,
Мрія, схована в серці Христа,
Не відкрита тодішнім пророкам,
Щоб здійснилась віків повнота.

За Його благодаттю освячені
Ми безцінною кров'ю Христа...
В день далекий, Богом означений,
Народилася Церква свята.

Злинув Дух на зібрання апостолів
І над кожним, як племін, палав.
Говорили іншими мовами,
Як їм Дух промовляти давав.

Дивувались люди побожні,
Що прийшли туди звідусіль:
То ж говорять про справи Божі,
Дуже просто, без всяких зусиль.

Промовляють усе зрозуміло...
Диво, ніби примарний дим!
Може, зранку нічого не їли,
Повпивались вином молодим?!

А Петро говорив сміливо —
Відкривалась небес висота.
Проростало у світ Боже диво,
Будувалася Церква свята...

Наречена Господня улюблена,
На землі вона — Тіло Христа.
Гнана, мучена, та не погублена —
Укріплюється і підроста!

Церква — люди, що взяті від світу.
Громадянство небесне у нас.
Ми — улюблені Божі діти
І піднесені будем в свій час.

Освіти нас Своєю правдою,
Щоб любов Твоя з нас потекла,
Щоб були ми і сілля, й розрадою,
Щоб творили Божі діла.

Галина ЛЕВИЦЬКА

***

Залишитись Господові вірним.
Що б не сталося, все перенести.
Все прийняти з рук Його покірно
І без нарікань йти до мети.

Не зректись у важкі хвилини.
Не засумніватися у Нім.
Не забути, що Він не покине,
Бо назвав уже дитям Своім...

Дай нам, Боже, так життя прожити,
Все тримати міцно, що Ти дав,
Своім місцем в Церкві дорожити,
Щоб до Себе потім Ти прийняв.

Метаморфоза

Що потрібно зробити, щоб потрапити до пекла? Аж нічого! Бо кожен з нас у цей світ уже приходить потенційним грішником, успадкувавши гріховну природу наших найдавніших пращурів — Адама і Єви, які ще в раю, в ідеальних умовах Едемського саду занапастили свою душу через непослух Творцю — скуштували плід із дерева, з якого Він їм заборонив їсти. І якщо ми не маємо устремління до чистого і хорошого, то мимоволі примножуємо брудне і недобре, до чого штовхає нас смертоносний вірус перворідного гріха. Тож якщо йому не протистояти, то ми, накопичуючи всьому гідоту, неодмінно потрапляємо в безодню пекла. Тому нам вкрай необхідно щось змінювати — у собі і своєму житті, щоб повернути отримане при народженні зіпсуте ество до життєдайного джерела праведності. Тим більше, що процес змін і вдосконалення притаманний природі в цілому.

Яскравим доказом перманентного переходу в якісно інше, нове, може бути, наприклад, перетворення гусениці на метелика. Адже всім відомо, що неприємний на вигляд, огидний та бридкий черв'як у певний період свого розвитку видозмінюється і стає красивим, привабливим метеликом. На щастя, в Божій світобудові існує процес метаморфози, і у волохатих, слизьких личинок з'являються крила, вони стають чарівними комахами і починають літати, порхати та радувати нас барвистими фарбами.

Якщо дивитися на природний процес метаморфози духовними очима, то можна провести паралель: сплутані гріхами, відразливі і нікчемні людські душі здатні змінюватись — набувати гідності, порядності та інших чеснот. Бо ми покликані ставати кращими, більш досконалими, наближаючись у цьому до свого Творця. В якій би неблагополучній сім'ї ми не народилися, в якому б прошарку суспільства не зростали, ми спроможні преобразитися. Як гусені дано стати метеликом, так само нам дана можливість та здатність не залишатися в успадкованому гріху, сутність якого проявляється навіть

у зовсім маленьких дітях, в яких нерідко спостерігаємо примхливість, гнів, злість. Бог, наш Творець, наділив нас умінням змінюватись на краще. З Його допомогою ми можемо позбутися тягіння (з ним ми з'явилися у цей світ) до кривої і небезпечної дороги гріховних пристрастей, вад і всякої скверни. Нам лише б не пропустити той момент, що визначений Всевишнім для кожного, аби у потрібний час зупинитися і усвідомити: я повзаю, як гусинь, застрягнувши у болоті матеріалізму, погрузнувши в багні гріхів цього світу, у безлічі проблем та негараздів, але я усвідомлюю, що Бог очікує від мене чогось іншого — я здатен літати.

Наш Творець не хоче, щоб ми залишалися на низькому (плотському) рівні існування — весь час, так би мовити, були гусинню, бо Він призначив нам бути духовними. Його Слово закликає нас: «Не стосуйтесь до віку цього, але перемініться відновою ва-

шого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Божа, — добро, приємність та досконалість». А щоб могли «не стосуватися цього віку» (тобто не рівнятися на грішний світ, не піддаватись його спокусам), потрібно черпати силу від Бога — молитися, читати Святе Писання, прислухатися, що Він каже нам через нього. Таким чином ми наближатимемося до Творця, Його природи, будемо ставати подібними до Нього. Бо з ним проведимо час, від того і навчаємося, набуваємо схожих до нього рис — з нами відбувається та сама метаморфоза.

Мабуть, кожна людина на певному етапі життя приходить до висновку, що далі так жити не можна, що треба щось міняти. Це і є той момент, коли Бог говорить до нашого серця. Він хоче, щоб з нами відбулося оте перетворення, відродження згори, щоб ми стали новим творінням, щоб, покинувши усе старе, народилися в Богові і отримали спасіння душі. Щоб повернули напрям свого ходу: рухалися у бік гріха, а тепер щоб почали йти в сторону Бога. Він кличе нас до цього.

Віталій КОЛОДНИЦЬКИЙ

Почуті молитви

«Господи! Навчи нас молитися...»
(Лк. 11:1).

Тисячі людей моляться лише у дні випробувань, небезпеки і невпевненості у завтрашньому дні. Христос навчав своїх учнів молитися постійно.

Біблія — від початку до кінця — написана людьми, чії молитви були почуті, тими, хто своїми молитвами змінював хід історії, тими, хто гаряче молився і кому Бог відповідав.

Піо Авраам молився, Бог не знищив Содому, де жив племінник Авраама Лот.

Анна молилася і Бог подарував їй сина, який був пророком в Ізраїлі.

Єзекія молився, коли його місто оточували армії асирійців під керівництвом Сеннахеріба. Але за молитвою царя вся армія Сеннахеріба була знищена і народ — на ціле покоління — врятувався від поразки.

Ілля молився — і Бог спричинив вогонь із неба, який пожер жертву на вівтарі, зведеному пророком у присутності ворогів Божих.

Ілля молився — і син жінки-сунамнітанки воскрес із мертвих.

Ісус молився біля гробу Лазаря — і той, який помер чотири дні назад, вийшов із нього.

Розбійник на хресті молився — і Ісус пообіцяв, що той буде з Ним у раю.

Павло молився — і церкви виникали по всій Малій Азії та Європі.

Петро молився — і Тавіта воскресла для життя, щоби ще упродовж років служити Господу Ісусу.

Біблія каже: «*Безперестанку моліться*» (1 Сол.5:17).

Не припиняйте молитви, не зважаючи на безнадійність обставин, які навколо нас.

Христос вчить нас вірити в те, що справжня молитва буде почутою.

Бог здатний захистити вас від будь-якої небезпеки. Для Нього немає нічого неможливого. Немає такої проблеми, яка би була не під силу люблячому Богові.

Христос обіцяв:

«*І все, чого ви в молитві попросите з вірою, то одержите*» (Мт.21:22).

***

Те, про що я хочу розказати,
Трапилось давно. Це був той час,
Коли за Христа ішли страждати,
Навіть смерть приймаючи не раз.

Було дуже холодно надворі.
Снігові замети — де не глянь.
Аж блищали від морозу зорі.
І цю ніч обрали для знущань.

Групу християн на лід штовхнули.
В них забрали одяг і взуття,
Щоб нікчемними себе відчули
І щоби злякались за життя.

А вони стояли. Від морозу
Аж білили. Може, й плакав хтось,
Та відразу замерзали сльози.
Їх побачити катам не довелось.

Враз у небо здійнялася пісня
Про Христа, Його святу любов.
І хоч воїни гукали злісно,
Та крізь ніч лилася знов і знов.

Міцно взявшись за замерзлі руки,
Всю любов до Господа несли.
І не слабли пісні тої звуки,
А щораз сильнішими були.

Вже й солдати добре перемерзли.
Щоб зігрітись, розвели вогонь.
Раптом один з них, найбільш
кремезний,
Рот прикривши рупором долонь,

Гучно мовив: «Хто з вас хоче жити,
Нехай змовкне та іде до нас.
Зможе він біля вогню сидіти.
Швидше думайте, поки є час!»

Обірвалась пісня, бо відразу
Після слів тих із плачем один
Вигукнув таку болочу фразу:
«Я вже більше не християнин!»

І побіг скоріше між солдатів
До вогню, ховаючи лице.
Як же вони стали реготати:
«Хто з вас другим зважиться на це?»

Ну а ті розгублено мовчали:
Розірвався їх братерський круг.
Боляче було, хоча і знали,
Що не кожен міг знести наруг.

Тільки як же буде тепер жити
Він, що зрікся в мить оцю Христа?
Ще ж лишилось трохи потерпіти,
І Господь зніме цього хреста...

Заспівали знову. Дуже тихо.
Голос в кожного із них тремтів.
Серед вигуків й гучного сміху
Вже не чути було пісні слів.

І тоді, наперекір усьому,
Кинув зброю молодий солдат.
Все, що з теплого було на ньому,
Зняв і від своїх ступив назад.

«Мое серце відтепер не з вами.
Я так хочу бути серед них!»
Повернувся й босими ногами
Впевнено пішов в холодний сніг.

Він з'єднав собою їхнє коло,
Посміхнувся щиро і сказав:
«Треба, щоби спів такий ніколи, —
Чуєте? — ніколи не змовкав!»

Знов лилася пісня. В ніч летіли
Невимовна радість і хвала.
І була в тій пісні дивна сила,
Що над смертю всіх їх піднесла.

Дитяча сторінка

Довіра і послух

Ігор і Давид каталися на велосипедах по вулиці й побачили Васю, який бавився з планером на подвір'ї перед своїм домом.

«Привіт, Вася!» – сказали вони. «Ми їдемо бавитися на маленьке болото за супермаркетом. Хочеш з нами?» Вася подумав, що це було б цікаво і побіг додому запитати дозвіл у мами.

«Ні, дорогенький», – була її відповідь. «Тобі небезпечно кататися по завантажених машинах вулиці, а болото це не місце для гри». Вася знав, що мама не змінить своєї думки і незадоволено пробуркотів: «Мені ніколи не можна нічого робити!» Коли друзі почули, що він не може поїхати з ними, вони поїхали самі.

Ранок Васі був зіпсутий! Його мама ніколи нічого йому не дозволяє! Він думав як добре його друзям і пішов скаржитися мамі. Мама пекла тістечка, які її син завжди любив. «Я не розумію чому я не можу піти з хлопцями», – поскаржився Вася.

«Васильку, – почала мама, – я більше не хочу про це чути. Ти повинен довіряти мені й розуміти, що я знаю як буде краще для тебе». Вася повернувся і попрямував на подвір'я перед домом. Він вирішив дочекатися повернення Ігора і Давида, щоби почути як добре вони провели свій час. «Щасливі хлопці», – сказав він, запускаючи свій планер у повітря.

Невдовзі повернувся Ігор. Коли Василь показав йому свої нові кульки, Ігор сказав: «Ти щасливий, що ти залишився вдома! У тебе тепер є нові кульки, а нам на болоті було зовсім не цікаво! Я повністю намочив мої нові кросівки, а Давид сильно подряпав собі ногу, коли він переповзав під старою сіткою. Його мама сказала, що йому тепер треба робити уколи. Бідолашний Давид!»

Ввечері, коли Вася і його батьки зібралися на домашнє вечірнє богослужіння, його тато прочитав Псалом 37:3. «Надійся на Господа і добре чини». Потім тато пояснив, що надіятися на Господа означає довіряти Йому і знати, що все сказане Ним є нам на добро.

«Тепер я знаю», почав Вася, – «що я також повинен довіряти моїм батькам. Ви завжди знаєте як для мене буде найкраще».

«Васю, я радий, що ти це знаєш», сказав тато, – «що коли ти слухняний батькам, ти тоді довіряєш Богу і слухняний Йому». Потім Вася разом з батьками заспівав цю пісню:

*Прославмо Бога сил всім серцем і устами
За те, що нас водив безпечними шляхами.
Бо це з дитячих літ добро нам послав,
Провадив і стеріг, від смерті захищав.*

«Васю!» – покликнула сусідка, пані Оксана, – «будь ласка, підійди сюди!» Вася підбіг до дверей сусіднього дому. «У мене є невеличка торбинка з мармуровими кульками, якими бавився мій хлопчик, коли він був у твоєму віці. Я хочу подарувати це тобі, якщо ти не проти». «Нічого собі!», вигукнув Вася, – «це просто чудуво!» Коли Вася взяв торбинку з мармуровими кульками, подякував пані Оксані. Потім він швидко відкрив торбинку і побачив гарні кульки. Коли він взяв декілька з них у руку, то вигукнув: «Які великі! У мене ще ніколи не було таких гарних кульок! Ще раз дякую, пані Оксано!»

Вася був у захваті від подарунка. Він ще ніколи не бачив таких гарних кульок і побіг додому показати їх мамі. Вася був настільки захоплений, що зовсім забув про повернення Ігоря і Давида.

Дорогі діти, якщо ми йдемо за Ісусом, тоді ми будемо вірити, що Він знає як буде для нас найкраще. Ми будемо Йому довіряти і будемо Йому слухняні. Я хочу йти за Ісусом, а ви?

Батько й мама

Як мені вас не любити.
батьку рідний, нене,
та ж ви мене згодували
і дбали про мене.

Та ж ви мене згодували
щирими руками,
ой, нема то ніде в світі,
як в батька і мами.

Батько розуму навчає,
мати приголубить,
ніхто мене так не світі,
як вони, не любить.

Дай же, Боже, щоб я вирів,
в школі гарно вчився,
щоб я батькові і неньці
добре відплатився.

Богдан ЛЕПКИЙ

Ображеним

Якщо хтось тебе образив,
Вдарив, зрадив, засмутив,
В своїм серці біль одразу
Відчуваєш, мабуть, ти.

Сумно й прикро дуже-дуже,
У душі зростає гнів,
Та подумай, любий друже,
Що б Господь Ісус зробив?

Він любив не лише добрих,
Навіть ворогів любив,
За людей, що Його вбили,
Він Отця Свого молив.

Всім, хто тебе ображає,
Ти за зло добром плати —
Ворогів усіх на світі
Зможеш так перемогти.

Автор невідомий

Горобець

Я повертався з полювання і пройшов алеєю саду. Собака бігла попереду мене. Раптом вона уповільнила свої кроки і почала крадькома наблизитися, наче зачувши перед собою дичину. Я взяв погляд уздовж алеї і побачив молодого горобця з жовтизною біля дзьоба і пухом на голові. Він випав із гнізда (вітер сильно гойдав берези) і сидів нерухомо, безпорадно розчепірюючи крильця, які тільки почали проростати.

Моя собака повільно наближалася до нього, коли раптом, зірвавшись з найближчого дерева, старий

чорногрудий горобець каменем впав перед самою його мордою — і весь спотворений, розкуйовджений, з відчайдушним і жалюгідним пищанням стрибнув зо два рази в напрямку зубастої розкритої пащі. Він кинувся рятувати, він затулив собою своє дитинча... але все його маленьке тіло тремтіло від жаху, голосок здичавів і охрип, він завмирав, він жертвував собою!

Яким величезним чудовиськом повинен був здаватися йому собака! І все-таки він не міг всидіти на своїй високій, безпечній гілці... Сила, більша за його волю, скинула його звідти.

Мій Трезор зупинився, позадкував... Видно, і він визнав цю силу.

Я поспішив відкликати збентеженого пса — і пішов, благоговіючи.

Так; не смійтеся. Я благоговів перед тією маленькою героїчною пташкою, схилився перед поривом її любові. Любов, думав я, сильніша за смерть і страх смерті. Тільки нею, тільки любов'ю тримається і рухається життя.

Іван ТУРГЕНЬОВ

Якості християнина

Галатів 5:22-23.

Знайди виділені слова у таблиці:

«А плід духа: *любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість*: Закону нема на таких!»

Р	А	Д	І	С	Т	Ь	Е	Р	О	Р	И	М	Ї
К	Л	Щ	Л	Д	К	Д	О	Б	Р	І	С	Т	Ь
О	Х	Л	М	И	Л	О	С	Е	Р	Д	Я	Д	Є
Д	О	В	Г	О	Т	Е	Р	П	І	Н	Н	Я	В
В	Д	О	Р	З	У	С	В	Я	Ж	Ш	Ж	Б	О
І	Е	Н	Л	А	Г	І	Д	Н	І	С	Т	Ь	Б
Р	Ш	В	Н	Х	Є	И	С	Н	А	Н	И	Т	Ю
А	З	Д	Е	Р	Ж	Л	И	В	І	С	Т	Ь	Л

Із сиротинця — у велику родину

Подумки повертаючись у дитинство, бачу себе хлопчиком, який безуспішно намагається знайти відповіді на безліч дорослих запитань: «де мої батьки?», «чому я живу в інтернаті?», «навіщо я взагалі народився?» Роздуми про своє сирітське життя іноді доводили до сліз. Дуже хотілося, щоб знайшовся бодай хто-небудь із рідних. Найпалкіша мрія того часу — жити у застижку сім'ї, з татом і мамою. А дні проходили в галасливих інтернатівських стінах. І хоча завжди був і нагодований, і одягнений, і доглянутий, та все ж поставив собі за мету з часом неодмінно знайти своє коріння.

Про себе знав лише, що народився у Житомирі, а в Коропецьку школу-інтернат (Тернопільська область) потрапив з дитячого будинку. Маму ніколи не бачив, від неї мені залишилося тільки свідчення про народження. Саме з нього я пізніше дізнався, що мама родом з Республіки Башкортостан (Росія). Довго дивувався, як з такого далекого краю вона потрапила на захід України. Очевидно, що причиною цього був тато, який, як свідчив мій єдиний на той час документ, був українцем. Про все це я дізнався ще п'ятикласником.

Роки минали. Для усіх випускників нашого інтернату був єдиний шлях — набутти певної практичної спеціальності в нашому ж таки ПТУ. Я вивчився на столяра з виробництва художніх меблів. Та захоплення ця професія у мене не викликала, був упевнений, що для того, аби зайняти гідне місце у житті, необхідна вища освіта. Для початку вступив до Гусятинського коледжу. Але роки навчання у ньому не принесли мені користі. Навіть навпаки.

Позбувшись опіки вихователів, я потрапив у середовище ровесників, які жили у сім'ях, а отже, на мою думку, мали беззаперечну перевагу. Звичайно, я старався бути схожим на них, тому наслідував їх у всьому. І більшістю — не у добрих справах. Все частіше бував у веселих компаніях «крутих» хлопців з випивкою і сигаркою марихуани. Таке життя мало невтішні наслідки: «заробив» собі гастрит і «завалив» останню сесію в коледжі. Отоді я й задумався, що пішов не тією дорогою. Захотілося все кардинально змінити, поїхати з Гусятини і розпочати нове життя. Вирішив подати документи до Тернопільського національного економічного університету і зайнятися пошуками своєї рідні на далекому Уралі. У цій справі мені посприяв один добрий чоловік, журналіст, який взяв на себе зобов'язання допомагати сиротам знаходити своїх батьків. Незважаючи на мій скептицизм, завдяки телепроекту «Жди мене», пошук виявився успішним. Незабаром я отримав листа від моїх родичів з Башкирії із запрошенням у гості. Поспішно здавши вступні іспити в ТНЕУ, я вирушив у дорогу. Це був 2001 рік.

З листа знав, що на вокзалі в Уфі мене зустрічатиме велика родина — три мамині сестри і два брати зі своїми сім'ями. Тому надзвичайно хвилювався: що їм казати, чи сподобаюсь, як мене сприймуть. Серце безупинно тріпотіло, в уяві поставали картини довгожданого побачення. Та такого сюрпризу, який чекав мене на кінцевій станції, я ніяк не очікував. Замість велелюдного натовпу зустріла мене одна-єдина людина. Це був чоловік типової кавказької зовнішності. Торкнувши мене за плече, він з радісною усмішкою відрекомендувався: «Я — твій рідний брат Шафіков Дмитро». Розгубившись, я заперечив: «Це я Шафіков Дмитро!» Вже пізніше з'ясувалося, що то був справді мій старший брат. Його, як і мене звали Дмитром. Як і я, він виріс в інтернаті, шукав своє коріння, «знайшовся» і лише кілька днів тому приїхав з Татарстану, вперше побачивши наших родичів. Дізнавшись від них, що у нього є молодший брат, тобто я, вирішив зустріти мене сам. Трохи отямившись від несподіваного знайомства, я відчув велику радість від того, що у мене, виявляється, є настільки близька людина.

Чим ближче ми підїжджали до рідного села моєї матері, тим більше мене брало сум'яття. Адже донедавна там ніхто навіть не підозрював про моє існування. Та зустріч вийшла чудовою, прийняли мене щиро, приготували багато українських страв, роздобули навіть сало. Познайомився з усіма своїми тітками і дядьками, двоюрідними братами та сестрами, з племінниками. Багато дізнався про свою родину, про традиції й башкирську культуру. Але головне — мені розповіли сумну історію, у яку потрапила колись моя мама. Виявляється, бабуся померла рано, а дід, не справляючись з великою родиною, трьох із шести своїх дітей віддав до інтернату. Маму — у тому числі. Так у сиротинці вона й виросла. До батьківської хати повернулася уже дорослою жінкою. Тоді вона була вагітна, чоловік сидів у тюрмі, тому їй не було куди подітися. Але дід прогнав маму з дому. Більше вона там не з'являлася. Мого старшого брата народила в Нижньому Тагілі і залишила в будинку немовляти. Більше ніхто нічого про неї не знав.

Родичі пропонували мені залишитися в них, перевестися в їхній університет, але я був не готовий до таких радикальних змін. Та повертаючись в Україну, я дуже радів, що знайшов свою родину.

Ці нові обставини могли б стати стимулом для того, щоб добре навчатися, кинути шкідливі звички і взятися за розум. Але так не сталося. Я продовжував проводити час у веселому товаристві зі склянкою й сигаркою. Невідомо, до чого б привело мене таке життя, якби на третьому курсі я не познайомився з віруючими студентами, які проживали у нашому гуртожитку. Любив бувати у них, слухати їхні розповіді про Ісуса Христа. Саме від них я почув, що Ісус мене любить і хоче простити усі мої гріхи. Поруч з цими людьми мені було затишно, в серці панувала гармонія і на душі ставало світліше. Але в церкву не поспішав іти, боявся, думав, що то якась секта.

Та все ж такий момент настав. 14 грудня 2003 року прийшов до церкви і покаявся. Не все зразу виходило, я помилявся, зривався, падав. Веселе життя заманувало і не хотіло відпускати. Весь час думав, що ще раз нап'юся і більше не буду. Яюсь, після того, як відпочивав з друзями на природі, прокинувся вранці весь у синцях та опіках. Звідки вони, де взялися — не пам'ятав. А товариш каже: «Так, як ти падав учора у вогнище, то взагалі велике чудо, що живим залишився!» А я почуваю себе, ніби помираю: досить того, що від випитого погано, та ще й рани болять. Хапаю Біблію, падаю на коліна і благаю Бога, щоб помилував. Біжу до свого духовного наставника, прошу: «Моліться за мене!»

З тієї пам'ятної миті усе в моєму житті змінилось. Почав самостійно молитися, розуміти Слово Боже, розказувати друзям про Бога. Я зробив висновок, що для того, щоб змінитися, треба себе повністю віддати Богу, тоді Він стає силою для допомоги у всіх сферах життя. Небесний Отець навчає, зміцнює і, коли падаєш, піднімає. Він мене усинив, прийняв у Свій дім і став для мене Батьком, якого мені так не вистачало. Господь почав заповнювати пустоту мого серця і вчити приймати Його любов і благодать.

А для знайдених мною родичів я поки що залишаюся чужим. Вони мусульмани. У Господа Ісуса Христа не вірять. Тому я молюся за їхнє спасіння. Вірю, що, як Мойсей вивів єврейський народ з єгипетського рабства, так і за моїми ревними молитвами Бог звільнить усю мою велику башкирську родину від рабства алкоголю, зубожіння і зневіри. Мрію стати місіонером, поїхати в Башкортостан та в інші мусульманські країни, щоб служити людям, які не знають Христа. А поки що проповідую Благо звістку студентам в гуртожитках, допомагаю у благодійній роботі з безпритульними людьми. Молюся за усіх сиріт, які вийшли з нашого інтернату. Коли з ними зустрічаюся, завжди розповідаю, як змінилось моє життя з часу покаяння. Дуже хочу, щоб вони також були щасливі і задоволені.

За все дякую Господу! Маю багато знайомих, улюблену роботу. Брати і сестри зі студентської домашньої групи, де я познайомився з Богом, стали для мене рідними. Пастор Олег мені як батько, я його дуже полюбив, мрію мати таку ж сім'ю, як у нього. А в церкві завжди отримую підтримку, це і є моя велика родина. Що б не сталося, завжди хочу в ній залишатися і до кінця свого життя служити Богові.

Дмитро Шафіков,
м.Тернопіль

«І тоді багато хто спокуситься, і видаватимуть один одного» (Мт.24:10)

Христос попереджує про тяжкі часи. І можна побачити, як він говорить про те, що ці тяжкі часи вдарять по вірі багатьох віруючих. Багато спокусяться.

Погляньте, які значення має слово «спокусяться». Як звучать ці слова у різних перекладах.

«І тоді багато хто обра-зиться, зрадить один одного і зненавидить один одного» (Біблія Короля Якова). Є такі значення слова: драгуватися, ображатися, обурюватися.

Ви знаєте, що таке образа... Нехай не станеться так, щоб ми образилися на Бога. Бо часто в життя Бог допускає речі, які нам неприємні. А скільки молитов без відповіді?.. Зараз наче й немає чого образитися на Бога, все маємо. Але саме тоді, коли прийдуть тяжкі часи, багато образяться на Бога, і на ближнього.

«Тоді багато хто відвер-неться від віри, зрадить і зненавидить один одного»

(Нова міжнародна версія). Це слово інколи ще перекладено як «засумніваються», «зневіряться».

Коли настануть смутні часи, напередодні приходу Христа, багато хто розчарується в Богові, образяться на Бога і відпадуть.

Ми бачимо як у Христі розчаровуються натовпи. Ті, хто спочатку вірив і захоплювався Ним. У 6-му розділі Єв. від Івана читаємо:

«А люди, що бачили чудо, яке Ісус учинив, гомоніли: Це Той справді Пророк, що повинен прийти на світ! Спостерігши ж Ісус, що вони мають замір прийти та забрати Його, щоб настановити царем, знов на гору пішов Сам один» (Іван.6:14,15) — повірили в Христа, пішли за Ним! Але читаємо далі: «Із того часу відпали багато-хто з учнів Його, і не ходили вже з Ним» (Іван.6:66)

Настав момент, коли навіть учні розчарувалися в Христі. Двоє з них кажуть: «А ми надіялися, що Він Той, Хто має визволити Ізраїля! Але при всьому цьому...» (Лк.24:21) так не сталося.

Як ти будеш відноситися до Бога, коли Він не виправдає твоїх сподівань?

«Багато хто відмовиться від своєї віри в той час» (Переклад добрих новин). Коли відмовляються від чогось? Тоді, коли ця річ не приносить бажаного результату, коли тримати цю річ стає не вигідно. Християни, в яких споживацьке мислення, відповідного часу відмовляться від своєї віри. Відвернутися — це ще не означає зректися. Ти просто перестав жити вірою, перестав молитися. А вже крайня ступінь, коли ти відмовляєшся від віри, зрікаєшся віри.

«І тоді багато хто відпаде» (Стандартна англійська версія)

А Христос каже: «Хто ж витерпить до кінця — той буде спасений» (Мт.24:13)

«І блаженний, хто через Мене спокуси не матиме!» (Мт 11:6)

Що треба, щоб встояти? 1) будувати відносини з Христом; 2) будувати правильну теологію (основу віри).

t.me/genish_blogspot

Різноманітність душ

Людські душі можуть бути дуже різними. Одні є такі м'які, як свіжоспечений хліб, який, коли його стискаєш, залишається сплюснутим. Інші — як шовкова трава, якою проведеш по обличчю — вона залоскоче ніжно і викличе в тебе посмішку. Ще інші — як подушка з гусячого пуху, на яку тільки покладеш голову, одразу поринаєш у приємний сон. Ще інші — як легенькі хвилі на морі в тиху погоду, яким ти повністю довірився, і вони тримають тебе. Ще інші — як добре надутий батут, що хоч і м'який, проте, стрибнувши в нього, одразу відскакуєш. Ще інші — як легенькі хмаринки в небі, що виглядають такими ніжними, приємними — ліг би на них і летів на край світу, але ж вони недосяжні...

А є душі тверді. То подібні до деревини дуба, міцного та неподатливого: коли в дитинстві рубала дрова, то сокира одскакувала від поліна — доводилося розганятися нею знову і знову, щоб розколоти його. То до асфальту, по якому ходять і їздять, а йому хоч би що, іноді пробують навіть пробити його, але без спеціальних інструментів чи техніки це зробити неможливо. Але

диво: якщо мізерна насінинка, зійшовши під ним (асфальтом), хоче прорости крізь нього у білий світ, їй це вдається, бо він у тому місці тріскається і розлину пропускає — вона має в собі стільки життя, що той перед нею розкривається. А ще душа буває подібна до заліза залізного та непробиного — холодного чи гарячого, але однаково неприємного на дотик або навіть небезпечного.

Парадоксально, проте буває й так, що душа то тверда, то м'яка — в різний час, з різними людьми, за різних обставин. Як та гумова кулька, що надута є тверда, а коли спускається (виходить повітря з неї), вона м'якне.

А бувають душі відкриті, як відчинені ворота для дорогих гостей — заходьте, завжди вам раді! Або розхристані, аж оголені, розверсті усім бурям і вітрам, що хочеться взяти і затулити собою.

Ця різноманітність — від Творця. А ще — від життя, яке у кожного своє. І якими б не були наші душі — то є справжній скарб. Бо вони вічні, вони невмирущі... От і все.

Ярина ГОРІВСЬКА

Чому мені треба продовжувати прощати?

Закінчення. Початок на стор. 1

2. «Може, мені просто не звертати уваги на її гріх проти мене?»

Ви, звичайно, можете заплющити очі на провини проти вас. Біблія вчить, що «велич її [людини] — бути поблажливою до провини» (Прит. 19:11), а «хто покриває провину, той любові шукає...» (17:9). Петро говорить нам, що коли серця переповнюються любов'ю Христовою, «любов покриває безліч гріхів» (1 Пет. 4:8).

Однак нам слід бути уважними до мотивів. Щоб по-справжньому не звертати уваги на образу, ви повинні пробачити людині і не тримати на неї зла, не дозволяти таким почуттям псувати стосунки. Крім того, ви повинні мати на увазі, що ігнорування провини може відповідати інтересам кривдника. Можливо, ми справді пропустимо образу, але лише з метою уникнути конфронтації. Стережіться заплющувати очі на образу через страх, а не з любові.

3. «Він так сильно поранив мене, що не заслуговує на прощення»

Ви маєте рацію — ніхто з нас не заслугує на прощення. Світ намагається вибачитися, применшуючи гріх, але навіть найменший гріх є абсолютним, якщо ми дивимося на нього так, як дивиться Бог. «Відплата за гріх — смерть» (Рим. 6:23). Немає гріха, який не заслуговував би на вічне прокляття. Немає такого гріха, за який би нас не вигнали з Едему.

Вихід не в тому, щоб заперечувати, виправдовувати чи применшувати гріх, скоєний проти нас, а в тому, щоб відкрити для себе велике джерело Божо-

го прощення. У цьому вся суть притчі Христа про боржника (Мт. 18:23–35). Важлива деталь: інший раб винен йому чималу суму. Сто динарів еквівалентні чотиримісячній заробітній платі звичайного робітника на Заході — сьогодні це понад 10 тисяч доларів. Вибачити комусь такий обов'язок — велика справа. Ісус не применшує за подіяної нам шкоди і вартості прощення цього боргу.

Як тоді нам пробачити? Тільки якщо ми усвідомлюємо, як багато нам Бог пробачив. Цар у притчі, звичайно, представляє Бога. Десять тисяч талентів (близько 7 мільярдів доларів на сьогодні) повернути неможливо. Навіть якщо ваша зарплата виражається шестизначним числом, знадобиться 1000 життів, щоб його виплатити. Ісус не перебільшує: ціна нашого прощення — не що інше, як смерть святого, досконалого Сина Божого. Христос помер за нас, щоб ми могли жити з Богом, і цей дар ми отримуємо безоплатно. Як завершує Павло Послання до Римлян 6:23: «Бо відплата за гріх — смерть, а Божий дар — життя вічне у Христі Ісусі, Господі нашому».

Ми прощаємо не тому, що можемо контролювати гріхи проти нас або нехтувати ними, а тому, що ми зазнали надзвичайного милосердя і прощення Ісуса Христа.

4. «Чому мені досі боляче через образу, хоча я сказав, що вибачив її?»

Нам кажуть «вибач і забудь». Хіба не так робить Бог? Ні! Хоча Бог милосливо віддалив наші злочини так «далеко [як] схід від заходу» (Пс. 103:12), Він так же само все знає, коли справа стосується нашого гріха. Він не забуває про наші гріхи — Він вирішує не згадувати. Він поводить з нами так, ніби ми не згрішили і настільки ж праведні, як сам Христос. Втілений і піднесений Син Божий на небесах і досі но-

сить шрами від хреста. Вони загоїлися, але залишилися.

Від нас також не чекають, що ми забудемо гріхи проти нас. Вигадувати відмовки або вдавати, що їх не було — наївно. Коли проти нас чинять серйозні гріхи, ми часто не до кінця усвідомлюємо глибину шкоди. Тому немає нічого незвичайного в тому, щоб простити когось і лише згодом зрозуміти, що прощення потрібно ще більше. Прощення — це рішення, і процес.

Наприклад, якщо хтось розпускав плітки про вас, ви можете спочатку усвідомити необхідність прощення за те, що вас представили в хибному світлі, і лише потім зрозуміти, що потрібно пробачити вдруге за те, що це негативно вплинуло на думку інших про вас. Це природно — знову відчувати жало гріха проти себе із розкриттям кожного наступного шару наслідків.

Щоб зцілитись від травми, можуть знадобитися роки, і навіть після цього ми все одно можемо (як і Христос) нести на собі шрами від чужих гріхів. Наявність шрамів не обов'язково означає, що ви не пробачили.

Важко та боляче

Це важке і болісне питання, але Біблія милосливо дає відповідь. Простити — значить, зрештою, передати суд над кривдником у руки справедливого та милосердного Судді для досконалого виправдання, але, можливо, й відплати (Бут. 18:25; Рим. 12:19–20). Простити — значить довіритися нашому Цілителю в тому, що Він все виправить і залікує завдані нам рани. Непрощення ж змушує нас страждати знову і знову — спочатку від первісної образи, а потім постійно, доки ми чіпляємось за неї.

Якне благо, що Той, до Кому ми звертаємось у спробі пробачити, вже пробачив нас і заплатив ціну за викуплення наших гріхів проти Нього. Дяка Богові за Його невечернє прощення.

Джон БІСОН

Закінчення.

Початок на стор. 3

Оцінюйте не лише результат, а й зусилля дитини

Коли дитина отримала 12 балів за реферат, не слід казати їй, що вона геній. Натомість краще сказати: «Ти так старанно готувався й знайшов багато цікавих фактів. Чи складно тобі було виступати перед аудиторією?»

Хваліть дитину за зусилля, які та доклала, ви навчите її цінувати свою роботу.

«Якщо ваша дитина старається, помічайте це. Снажіть їй, що ви бачили, як вона працювала, і що її зусилля були оцінені. Коли вона отримує хорошу оцінку, не просто відзначаєте результат, а обговоріть з нею, завдяки чому в неї це вийшло добре», — додають у Motherly.

Там пояснюють: зосередженість лише на досягненнях може дуже швидко демотувати дитину. Це нормально — хвалити успіх, але важливіше — хвалити зусилля, які привели до цього успіху, ще до того, як він стався. Похвала за зусилля мотивує та показує дитині, що ви вірите в неї.

Не порівнюйте з іншими

Не варто порівнювати дитину з кимось, навіть якщо прагнете сказати, що вона найкраща.

Як правильно хвалити дітей Дієві поради батькам від МОЗ

Замість «Ти найкраще за всіх пишеш твори» краще сказати: «Ти так точно підібрав слова, що усе написане немов чується і вживається насправді! Так пишуть справжні письменники».

Не давайте оцінку дитині

Замість того, щоб оцінювати дитину, краще фокусуватися на її вчинках, адже підтримка стає внутрішньою силою, а похвала має лише тимчасовий «допінговий»

ефект і може спричинити залежність.

Замість «Хороший хлопець, прибрав за собою посуд» краще сказати: «Дай п'ять! Ти сам прибрав посуд. Чудово впорався, усі тарілки — цілі. Пишаюсь тобою».

У Motherly також рекомендують замінювати оціночне «розумник/-ця» на похвалу зусиль дитини: «Ти дуже старанно працював/-ла над цією математичною задачею. Я знав/-ла, що ти зможеш її

розв'язати, якщо справді зосередитися!»

Похвала дітей за постійні якості, як-от інтелект або здібності до певних предметів, може мати негативні наслідки.

«Якщо діти думають, що вони від природи вміють щось, вони не тільки не дуже старатимуться наступного разу, але й можуть швидко розчаруватися, якщо їм буде важко, ставлячись під сумнів, чи справді вони розумні», — зазначають у Motherly.

Дії Апостолів

14 Розділ

¹ І трапилось, що в Іконії вкупі ввійшли вони до синагоги юдейської, і промовили так, що безліч юдеїв й огречених увірвали. ² Невірні ж юдеї підбурили та роз'ярили душі поган на братів. ³ Та проте довгий час пробули вони там, промовляючи мужньо про Господа, що свідочиво давав слово благодаті Своєї, і робив, щоб знамена та чуда чинились їхніми руками. ⁴ А в місті народ поділився, і пристали одні до юдеїв, а інші трималися апостолів. ⁵ Коли ж кинулися ті погани й юдеї з своїми старшими, щоб зневажити їх та камінням побити, ⁶ то, дізнавшись про це, вони повтікали до міст лікаонських, до Лістри та Дервії, та в околиці їхні, ⁷ і Євангелію там зв'язали.

⁸ А в Лістрі сидів один чоловік, безвладний на ноги, що кривий був з утроби своєї матері, і ніколи ходити не міг. ⁹ Він слухав, як Павло говорив, який пильно на нього споглянув, і побачив, що має він віру вздоровленням бути, ¹⁰ то голосом гучним промовив: Устань просто на ноги свої! А той скочив, і ходити почав... ¹¹ А люди, побачивши, що Павло вчинив, піднесли свій голос, говорючи по-лікаонському: Боги людям вподобнілись, та до нас ось зійшли!... ¹² І Варнаву вони звали Зевсом, а Гермесом Павла, бо він провів мав у слові. ¹³ А жрець Зевса, що святиня його перед містом була, припровадив бики та вінки до воріт, та й з народом приносити жертву хотів. ¹⁴ Та коли про це почувли апостоли Варнава й Павло, то роздерли одежі свої, та й кинулися між народ, кричачи ¹⁵ та говорючи: Що це робите, люди? Таж і ми такі самі смертельні, подібні вам люди, і благовістимо вам, від очей ось марно навернутись до Бога Живого, що створив небо й землю, і море, і все, що в них є. ¹⁶ За минулих родів попустив Він усім народам, щоб ходили стежками своїми, ¹⁷ але не зоставив Себе Він без свідчення, добро чинячи: подавав нам із неба дощі та врожайні часи, та наповнював їхню й радіощами серця наші. ¹⁸ І, говорючи це, заледве спинили народ не приносити їм жертво.

¹⁹ А з Антіохії та з Іконії посходились юдеї, і підбурили натовп, камінням побили Павла, та й за місто геть виволікли, мавши думку, що вмер він... ²⁰ Коли ж учні його оточили, то він устав, та й вернувся до міста. А наступного дня він відбув із Варнавою в Дервію. ²¹ І, як звістали Євангелію тому містові, і учнів багато придбали, вони повернулися в Лістру, та в Іконію, та в Антіохію, ²² душі учнів зміцнюючи, просячи перебувати в вірі, та навчаючи, що через великі утиски треба нам входити у Боже Царство. ²³ І рукопоклали їм пресвітерів по Церквах, і помолитися з постом та й їх передали Господеві, в Якого ввірували.

²⁴ Як вони ж перейшли Писидію, прибули в Памфілію; ²⁵ і, звістивши Господне Слово в Пергії, вони в Атталію ввійшли, ²⁶ а звідти поплинули в Антіохію, звідки були благодаті Божій віддані на діло, що його й закінчили. ²⁷ А прибувши та склакваш Церкву, вони розповіли, як багато вчинив Бог із ними, і що відкрив двері і віри поганам. ²⁸ І перебували вони немалий час із учнями.

15 Розділ

¹ А дехто, що з Юдеї прийшли, навчали братів: Якщо ви не обржітетеся за звичаєм Мойсеєвим, то спаситися не можете. ² Коли ж суперечка повстала й чимале змагання в Павла та в Варнаві з ними, то постановили, щоб Павло та Варнава, та дехто ще інший із них, пішли в справі цій до апостолів й старших у Єрусалим. ³ Тож вони, відпроваджені Церквою, ішли через Фінікію та Самарію, розповідуючи про поганське навернення, і радість велику чинили всім браттям. ⁴ Коли ж в Єрусалим прибули вони, але й можуть швидко розчаруватися, якщо їм буде важко, ставлячись під сумнів, чи справді вони розумні», — зазначають у Motherly.

⁵ А Павло з Варнавою в Антіохії жили, навчаючи та благовістячи разом із іншими багатьома Слово Господнє. ⁶ А по декількох днях промовив Павло до Варнави: Ходімо знов, і відвідаймо наших братів у кожному місті, де ми провіщали Слово Господнє, як вони пробувають. ⁷ А Варнава хотів був узяти з собою Івана, що званий був Марком. ⁸ Та Павло вважав за потрібне не брати з собою того, хто від них відлучився з Памфілії, та з ними на працю не йшов. ⁹ І повстал незгода, і розлучились вони між собою. Тож Варнава взяв Марка, і поплинув до Кіпру. ¹⁰ А Павло вибрав Силу й пішов, Божій благодаттю братями доручений. ¹¹ І проходив він Сирію та Кілікію, Церкви зміцнюючи.

нів обрізувати й наказати, щоб Закона Мойсеєвого берегли.

⁶ І зібрались апостоли й старші, щоб розглянути справу оцю. ⁷ Як велике ж змагання повстало, Петро встав і промовив до них: Мужі-браття, ви знаєте, що з давніших днів вибрав Бог поміж нами мене, щоб погани почули слово Євангелії через уста мої, та й увірвали. ⁸ І засвідчив їм Бог Серцезнавець, давши їм Духа Святого, як і нам, ⁹ і між нами та ними різниця Він жадної не вчинив, очистивши вірою їхні серця. ¹⁰ Отож, чого Бога тепер спокушуєте, щоб учням на шию покласти ярмо, якого ані наші отці, ані ми не здолали понести? ¹¹ Та ми віруємо, що спасемося благодаттю Господа Ісуса так само, як і вони. ¹² І вся громада замовкла, і слухали пильно Варнаву й Павла, що розповідали, які то знамена та чуда вчинив через них Бог між поганами! ¹³ Як замовкли ж вони, то Яків озвався й промовив: Мужі-браття, послушайте також мене. ¹⁴ Симон ось розповів, як зглянувся Бог від початку, щоб вибрати люд із поганів для Ймення Свого. ¹⁵ І пророчі слова з цим погоджуються, як написано:

¹⁶ Потому вернуса, і відбудую Давидову скинію занепалу, і відбудую руїни її, і наново поставлю її, ¹⁷ щоб шукали Господа люди зостали та всі народи, над якими Ім'я Моє кликано, говорить Господь, що чинить це все! ¹⁸ Господеві відвіку відомі всі вчинки Його.

¹⁹ Тому думаю я, щоб не турбувати поган, що до Бога наvertsються, ²⁰ але написати до них, щоб стримувались від занецищення ідоляського, та від блуду, і задушенини, і від крові. ²¹ Бо своїх проповідників має Мойсей по містах здавендавна, і щосуботи читають його в синагогах.

²² Тоді постановили апостоли й старші з цілою Церквою вибрати мужів із них, і послати до Антіохії з Павлом та Варнавою Юду, що зветься Варсава, і Силу, мужів провідирів між братами, ²³ написавши своїми руками оце: Апостоли й старші брати до братів, що з поган в Антіохії, в Сирії, і Кілікії: Вітаємо вас! ²⁴ Через те, що ми чули, що деякі з вас, яким ми того не доручували, стурбували наукою вас, і захитали вам душі, ²⁵ то ми постановили однодушно, зібравшись, щоб обраних мужів послати до вас із коханими нашими Варнавою та Павлом, ²⁶ людьми тими, що душі свої віддали за Ім'я Господа нашого Ісуса Христа. ²⁷ Тож ми Юду та Силу послали, що вияснять усно те саме. ²⁸ Бо зволилось Духові Святому і нам, тягару вже ніякого не накладати на вас, окрім цього необхідного: ²⁹ стримуватися від ідоляських жертво та крові, і задушенини, та від блуду. Оберегаючись від того, ви зробите добре. Бувайте здорові!..

³⁰ Посланці ж прийшли в Антіохію, і зібравши народ, доручили листа. ³¹ А перечитавши, раділи з потішення того. ³² А Юда та Сила, самі бувши пророками, частим словом підбадьорували та зміцняли братів. ³³ А як перебули вони там якийсь час, то брати їх відпустили з миром до тих, хто їх вислав. ³⁴ Але Сила схотів лишитися там, а Юда вернувся до Єрусалиму. ³⁵ А Павло з Варнавою в Антіохії жили, навчаючи та благовістячи разом із іншими багатьома Слово Господнє.

³⁶ А по декількох днях промовив Павло до Варнави: Ходімо знов, і відвідаймо наших братів у кожному місті, де ми провіщали Слово Господнє, як вони пробувають. ³⁷ А Варнава хотів був узяти з собою Івана, що званий був Марком. ³⁸ Та Павло вважав за потрібне не брати з собою того, хто від них відлучився з Памфілії, та з ними на працю не йшов. ³⁹ І повстал незгода, і розлучились вони між собою. Тож Варнава взяв Марка, і поплинув до Кіпру. ⁴⁰ А Павло вибрав Силу й пішов, Божій благодаттю братями доручений. ⁴¹ І проходив він Сирію та Кілікію, Церкви зміцнюючи.

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини світу, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, доброчинності та ін.). У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з віровченням Церкви, історичною довідкою братерства, складом обласної ради. У розділі «Медіа» доступні електронні версії газети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь.

Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту: <https://chve.rv.ua/>

Шановні брати та сестри!

РОЗПОЧАЛАСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

В матеріалах нашої газети ми надаємо інформацію про життя нашого братерства, повідомляємо останні новини, що стосуються життя християн та висвітлюємо цікаві матеріали різної християнської тематики, зміст яких веде читачів до пізнання Божої Правди.

Вартість підписки одного примірника становить 200 грн. на 2024 р. (при замовленні більше 10 примірників вартість підписки одного примірника 150 грн. за рік)

Рекомендуємо замовляти газети від 250 шт. Ціна однієї упаковки в такому випадку — 500 грн (в упаковці 250 шт.). При замовленні більше 1000 шт. вартість однієї упаковки — 250 грн. Таким чином ваша помісна церква зможе ще й прийняти участь в євангелізації. Оплату можна здійснювати помісячно або наперед за рік.

Якщо ви не маєте можливості внести пожертвування, але у вас є бажання отримувати нашу газету, — просимо повідомити нас за телефоном: +38 (093) 724 82 25 (Viber) або +38 (068) 48 408 15 — Олександр. Ми з радістю постараємося вам допомогти, оскільки зацікавлені, щоб кожна людина зростала у пізнанні Духовних істин та отримувала практичні поради на нелегке повсякденне життя!

Чекаємо позитивної інформації! Наша адреса: м. Рівне вул. Гагаріна, 32-а, 33022.

Газета «За віру євангельську» виходить кожного місяця за рахунок добровільних пожертвувань.

Ваш внесок допоможе розповсюдженню Благої вистки серед тих, хто не знає Бога.

НЕ ПРОПУСТИТЬ МОЖЛИВІСТЬ СТАТИ СПІВЧИАСНИКОМ БЛАГОВІСНИЦЬКОГО СЛУЖІННЯ!

Пожертвування можете надсилати на картку Приватбанку:

4149 4991 3218 4738 — Олександр

(в призначенні платежу прохання зазначити «на газету» та власні ініціали, після чого повідомте проплатіж за вказаними вище номерами)

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- с. Березне, вул. Київська, 22а
с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
м. Варах, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Дмитроград, вул. Шевченка, 71;
с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
с. Бишляк, вул. 17 вересня;
с. Велихив, вул. Шевченка, 51;
с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
с. Ромейки, вул. Садова, 22;
с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
с. Полові, вул. Л. Українки;
с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
с. Жовкині, вул. Нова;
с. Великі Цепцевичі, вул. Л. Українки, 71;
с. Острів, вул. В. Васковця;
с. Шоків, вул. Лісна, 14;
с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
с. Городець, вул. Садова, 1а;
с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
с. Більська Воля;
с. Діброва;
с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
с. Любахи, вул. Вишнева, 19;
с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Іллін, вул. Млинівська, 25;
с.мт. Гоца, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
с. Бугрин, Б. Хмельницького, 19;
с. Гуринці, вул. Шкільна, 3;
с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
с. Витків, вул. Набережна, 9;
с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
с. Томахів, вул. Мирна, 25А;

- с. Терентіїв, вул. Центральна;
с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
с. Подоляни, вул. Шевченка;
с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
с. Тучин;
с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
с. Вовкові;
с. Андрусів;
с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
с. Чудниця, вул. Перемоги, 44;
с. Синів, вул. Зелена, 15;
с. Колесники;
с. Воронів;
с. Андрусів (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с.мт. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
с. Берестечко, вул. Надстирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00;
с. Вовкові, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
с. Рудка, вул. Садова, 9;
с. Княгинин, с. Ільпоки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Стовець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
с. Панталія;
с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
с. Підбрусиць, вул. Першотравнева, 7;
с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
с. Осова, вул. Незалежності-3;

- с. Будимля, вул. Незалежності;
с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
с. Колки, вул. Центральна, 93;
с. Людинь, вул. Лісова, 8;
с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
с. Грицьки, вул. Івана Франка;
с. Підлісне, вул. Нова;
с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
с. Жадень, вул. Центральна, 176;
с. Милляч;
с. Бродець, вул. Набережна, 17;
с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
с. Заслучка, вул. Л. Яцут, 17;
с. Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новорічниця, вул. Центральна, 12;
с.мт. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
с. Серники, вул. Партизанська, 40;
с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
с. Морочне, вул. Центральна, 121;
с. Підлужці, вул. Березова;
с. Річиця, вул. Соборна, 28;
с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівськ;
с. Локниця, вул. Центральна, 195;
с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
с. Неньковичі, с. Привітківка;
с. Млинок, вул. Центральна, 68;
с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
с. Мізоч, вул. Липки, 7;
с. Гільча, вул. Чеська, 97;
м. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
с. Ступно, вул. Бокова, 2;
с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
с. Здовбиця, вул. Мартинівка, 89 а;
с. Білашів;
с. Нова Мощаниця, вул. Ялисі, 2;
с. Будараж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
с. Великі Межирічі, вул. Шевченка, 47;
с. Невірків, с. Жорнівка;
с. Головниця, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
с. Звіздівка

- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
с. Ялополь, вул. Лісова, 2-а
с. Злазне, вул. Тиха, 17
с. Глажева
с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
с. Бичаль
с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
с. Корчин
с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
с. Гута, с. Малий Стидин
с. Пісків, вул. Шевченка, 39
с. Іваниці, с. Берестовець (місіонерські станції)

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
с.мт. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
с. Смородва, вул. Острів, 7;
с. Підлужці, вул. Незалежності, 31;
с. Довгоші, вул. Ровенка, 3;
с. Острожець, вул. Тиха, 15;
с. Тушебин, вул. Шкільна, 42;
с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
с. Ярославичі;
с. Уїздці, вул. Центральна, 7;
с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
с. Малин, Радянська, 12 А;
с. Свиців, вул. Визволення;
с. Підбрусиць;
с. Сторожин, вул. Шкільна, буд. 29;
с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острог, пр. Садовий, 5;
с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
с. Могиляни, вул. Шевченка, 15
с. Оженин, вул. Кринична, 7
с. Українка, Заводська, 14
с. Сіянці, вул. Ватутіна, 20
с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
с. Вельбівно, вул. Гагаріна, 40-а
с. Почапки, вул. Молодіжна, 5-А
с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
с. Волосківці, вул. Буденного, 33
с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
с. Зарічне, с. Пляшева
с. Гаї-Ситенські, вул. Маркелова, 111
с. Боратин, вул. Набережна

- с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
с. Підзамче
с. Копані, вул. Зелена, 3
с. Теслувиг, вул. Шевченка, 3
с. Хотин, вул. Джерельна, 10
с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
м. Рівне, вул. Корольова, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світанкова Зоря»
с.мт. Клевань, вул. Корольова, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
с. Корнин, вул. Польова, 2;
с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
с. Великий Житин, вул. Рівненська, 42-г;
с. Грушувця, вул. Шкільна, 2;
с. Городище, вул. Рівненська, 72;
с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
с. Новожицьк (іскра) вул. Л. Українки, 11-а;
с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
с. Зоря, вул. Орловського, 6;
с. Оржів, вул. Центральна, 34;
с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
с. Макотерти, вул. Козацька, 38-а;
с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
с. Углище, вул. Річна, 20;
с. Шубків, с. Верхівськ, с. Гориньград-2 (місіонерські станції).

Рокитнівський р-н:

- с.мт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
с. Карпилівка, вул. Книгині Ольги, 13;
с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
с. Старе село, вул. Зарічна, 2;
с. Томашгород, вул. Привокзальна, 19-а;
с. Познань, с. Глинне;
с. Переходичі, вул. Партизанська, 7;
с. Обсіч, вул. Пуделівська, 110;
с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;

- с. Хміль, Шкільна, 6;
с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
с. Заболоття, вул. Соборна;
с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
с. Грабунь, вул. Незалежності;
с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
с. Дроздинь, вул. Нова, 5а;
с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
с. Березово, вул. Соборна;
с. Єльне, вул. Ковпака;
с. Білівіж (місіонерська станція).

Сарненський р-н:

- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церква «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
м. Сарни, вул. Грушева, 3;
м. Сарни, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»;
с. Тинне, вул. Прислунчанська, 25;
с. Чемерне, вул. Молодіжна, 2;
с. Вири, вул. Шевченка;
с. Цепцевичі, пров. Замковий, 2;
с. Тріскині, вул. Молодіжна, 23;
с. Чабель, вул. Ювілейна, 8;
с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
с. Бутейкі, вул. Зелена, 10-а;
с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
с. Вирка, с. Кричицьк, с. Ремчиці;
с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
с. Корост, вул. Центральна;
с. Клесів, вул. Зелена, 33;
с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
с. Поляна, вул. Лугова, 5;
с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
с.мт. Степань, вул. Прибережна, 26;
с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
с. Тутовичі, вул. Підлісна, 21-А;
с. Федорівка, вул. Мичуріна, 25;
с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
с. Кам'яне-Слунчанське
с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
с. Люхча, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
с. Ремчиці, вул. Шкільна 42

Християнська церква Христа Спасителя м. Турка, Львівська обл. тел.: +38 (050) 505 53 33 — Володимир